

Sygn. akt PO I Ds 66.2018

Katowice, dnia 11 grudnia 2018 roku

POSTANOWIENIE
o umorzeniu dochodzenia

Artur Ott - prokurator Prokuratury Okręgowej w Katowicach,

w sprawie

1. zaistniałego w okresie od listopada 2016 roku do kwietnia 2018 roku w [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] uporczywego nękania sędziego Sądu Rejonowego w Myszkowie Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel przez dziennikarza „Gazety Myszkowskiej” i „Kuriera Zawierciańskiego”, tj. o czyn z art. 190a § 1 kk;
2. w sprawie zawiadomienia w dniu 6 marca 2018 roku w Myszkowie, Komendy Powiatowej Policji w Myszkowie, o przestępstwie wiedząc, że go nie popełniono, tj. o czyn z art. 238 kk,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk,

postanowił:

umorzyć dochodzenie:

1. w sprawie zaistniałego w okresie od listopada 2016 roku do kwietnia 2018 roku w [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] uporczywego nękania sędziego Sądu Rejonowego w Myszkowie Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel przez dziennikarza „Gazety Myszkowskiej” i „Kuriera Zawierciańskiego” polegającego na tym, że na łamach tych tytułów prasowych w publikowanych artykułach zamieścił nierzetelne dane co do ustaleń faktycznych i orzeczeń wydanych przez sędziego Sądu Rejonowego w Myszkowie Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, obserwował pokrzywdzoną, fotografował, zamieścił zdjęcie zaparkowanego jej samochodu na łamach „Kuriera Zawierciańskiego” nr 14 (444) i podał nieprawdziwe informacje, że jest osobą nieuprawnioną do parkowania samochodu w miejscu zastrzeżonym, zamieścił poniżający pokrzywdzoną wpis na portalu fundacji „Dzieciom Zdążyć z Pomocą” w dniu 18 grudnia 2017 roku przy dokonanej darowiźnie, co wzbudziło u niej

uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotne naruszenie prywatności, tj. o czyn z art. 190a § 1 kk – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego,

2. w sprawie zawiadomienia w dniu 6 marca 2018 roku w [REDAKTOWANE], przez dziennikarza „Gazety Myszkowskiej” i „Kuriera Zawierciańskiego”, Komendy Powiatowej Policji w Myszkowie jako organu powołanego do ścigania, o przestępstwie polegającym na nie zastosowaniu się w dniu 5 marca 2018 roku w Myszkowie przy ulicy Kwiatkowskiego przez Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, poruszającą się samochodem osobowym marki S [REDAKTOWANE] o nr rej. S [REDAKTOWANE] do znaku oznaczającego miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej i zaparkowaniu samochodem na tak oznakowanym miejscu parkingowym, a następnie odmówieniu przyjęcia mandatu karnego w związku z przysługującym jej immunitetem sędziowskim, wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, tj. o czyn z art. 238 kk – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

W dniu 11 kwietnia 2018 roku Prezes Sądu Rejonowego w Myszkowie przekazał Prokuratorowi Rejonowemu w Myszkowie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, złożone przez sędziego tamtejszego sądu Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, które miało polegać na uporczywym nękanii Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel przez Jarosława Mazanka, redaktora naczelnego „Gazety Myszkowskiej” i „Kuriera Zawierciańskiego” i wyczerpywać znamiona przestępstwa z art. 190a § 1 kk. Nadto, w dniu 23 kwietnia 2018 roku Agnieszka Pieńkowska – Szekiel zawiadomiła o możliwości popełnienia przez w/w przestępstwa z art. 238 kk.

Po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego i przyjęciu wniosku o ściganie, w dniu 14 czerwca 2018 roku prokurator Prokuratury Okręgowej w Częstochowie wszczął w przedmiotowej sprawie dochodzenie w kierunku czynu z art. 190a § 1 kk.

Ksero kopie spraw, złożeń
w sprawie art. 190a § 1 kk

PROKURATOR

W dniu 22 czerwca 2018 roku Zastępca Prokuratora Regionalnego w Katowicach wyznaczył do prowadzenia przedmiotowego postępowania przygotowawczego Prokuratorę Okręgową w Katowicach.

Na podstawie dowodów zabranych w toku dochodzenia ustalono następujących stan faktyczny:

Agnieszka Pieńkowska – Szekiel jest sędzią Sądu Rejonowego w Myszkowie, orzekającą w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. W referacie sędzi pozostają sprawy m.in. z zakresu stosunków między rodzicami a dziećmi, opieki, sprawy o przysposobienie, o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką, sprawy z zakresu kurateli.

Jarosław Mazanek jest redaktorem naczelnym tygodników „Gazeta Myszkowska” i „Kurier Zawierciański”, które wychodzą w nakładzie 51 numerów rocznie.

Z treści zawiadomień z dnia 6 i 23 kwietnia 2018 roku, jak i protokołu przesłuchania w charakterze świadka Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel z dnia 9 maja i 12 października 2018 roku wynika, iż w ocenie Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel, uporczywe nękanie jej przez Jarosława Mazanka trwa nieprzerwanie od listopada 2016 roku i polega na następujących zachowaniach.

Po pierwsze, na publikowaniu, w niektórych okresach nawet co tydzień, na łamach tygodników „Gazety Myszkowskiej” i „Kuriera Zawierciańskiego”, jak i na profilu o nazwie „Ich mama zmarła. Chcą zostać z Piotrem” na portalu Facebook, nieprawdziwych i nierzetelnych relacji z prowadzonych przez nią postępowań sądowych, używając w nich słów uważanych za obraźliwe, celowym konfabulowaniu i wprowadzaniu w błąd czytelników.

Na podstawie oględzin 85 egzemplarzy tygodnika „Gazeta Myszkowska” ustalono, iż od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku ukazały się 22 artykuły dotyczące Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel bądź prowadzonych przez nią postępowań.

Oględzinom poddano również 86 egzemplarzy tygodnika „Kurier Zawierciański” i ustalono, iż w w/w okresie ukazały się 2 takie artykuły.

Jedenaście publikacji dotyczyło jednego postępowania w sprawie przyznania P [REDAKTURA] C [REDAKTURA] pieczy nad małoletnimi S [REDAKTURA] i I [REDAKTURA] S [REDAKTURA] oraz Z [REDAKTURA] A [REDAKTURA]. Sprawa toczyła się pod sygn. III Nsm 496/16.

Następnie, cztery publikacje opisywały historię M [REDAKTURA] N [REDAKTURA] (dawniej M [REDAKTURA]) i spraw pieczy nad jej małoletnią córką, które zarejestrowane były pod sygn. III Nsm 591/16 i III Nsm 26/18.

Kolejno, tematem dwóch publikacji była sprawa pieczy nad małoletnią A [REDAKTURA] K [REDAKTURA], córką A [REDAKTURA] i M [REDAKTURA] K [REDAKTURA], tocząca się pod sygn. III Nsm 103/07, a tematem trzech publikacji była sprawa małoletnich dzieci A [REDAKTURA] P [REDAKTURA], tocząca się pod sygn. akt III Nsm 445/17.

Zarówno w „Gazecie Myszkowskiej”, jak i „Kurierze Zawierciańskim” ukazała się jedna publikacja dotycząca parkowania przez Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel na miejscu dla niepełnosprawnych oraz jedna opisująca historię P [REDAKTURA] S [REDAKTURA] i jego małoletniego syna.

Akta spraw o w/w sygnaturach zostały poddane oględzinom.

Oględzinom poddano także profil o nazwie „Ich mama zmarła. Chcą zostać z Piotrem” na portalu Facebook, prowadzonym przez Jarosława Mazanka, będący profilem publicznym. Ustalono, iż od dnia 2 grudnia 2016 roku do dnia 18 grudnia 2017 roku pojawiło się na profilu pięć wpisów dotyczących postępowań prowadzonych przez sędzię Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, szeroko komentowanych przez użytkowników portalu Facebook.

Przesłuchany w charakterze świadka Jarosław Mazanek zeznał, iż prawdą jest, że w związku z prośbami o interwencję, w swoich publikacjach opisywał sprawy, jego zdaniem bulwersujące, będące w referacie Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel oraz fakt parkowania przez nią na miejscu dla niepełnosprawnych. Określił, iż takich publikacji mogło się ukazać w okresie dwóch ostatnich lat kilkanaście. Niektóre sprawy były opisywane w kilku artykułach, m.in. sprawa P [REDAKTURA] C [REDAKTURA]. Zaznał również, iż historię tę opisywały także inne media, jak TVP Info, Polsat, TVN, Onet, nadto w tej sprawie interweniował nawet wiceminister sprawiedliwości Michał Wójcik. W swoich publikacjach zawierał krytyczne oceny postanowień wydawanych przez sędzię Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, ale zawsze odnosił się do faktów.

13.03.19r.

Metryka formularza:

typ - proceduralny-pp; przedmiot - zakończenie sprawy; forma - postanowienie
nazwa - Postanowienie o umorzeniu śledztwa-dochodzenia
Data wydruku:

Nadmienił, iż w artykułach tych krytycznie odnosił się także do innych instytucji, w tym PCPR w [REDAKTOVA]

Następnie, pokrzywdzona zarzuciła Jarosławowi Mazankowi, iż nękanie jej przejawia się tym, że zarzucił jej w jednym z artykułów odmówienie przyjęcia mandatu w związku z przysługującym jej immunitetem sędziowskim, co nigdy nie miało miejsca. Jarosław Mazanek powoływał się na informacje uzyskane od funkcjonariusza KPP w Myszkowie. Funkcjonariusz ten w rozmowie z pokrzywdzoną zaprzeczył, aby kiedykolwiek informował Jarosława Mazanka o takim incydencie.

Przesłuchany na tę okoliczność R [REDAKTOVA] S [REDAKTOVA], funkcjonariusz KPP w Myszkowie, zaprzeczył, aby w trakcie czynności przesłuchania w charakterze świadka Jarosława Mazanka, w związku ze złożonym przez niego zawiadomieniem o możliwości popełnienia wykroczenia przez Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, informował go o sposobie zakończenia postępowania. Zaprzeczył także, aby padło z jego strony stwierdzenie, że Agnieszka Pieńkowska – Szekiel odmówiła przyjęcia mandatu karnego, nie informował go także o tym, czy wykonywał już jakies czynności z udziałem sędzi.

Natomiast Jarosław Mazanek zeznał, iż w taki sposób opisał to zdarzenie w artykule prasowym, gdyż z treści rozmowy z policjantem, kiedy był przesłuchiwany wynikało, iż „sprawa jest oczywista i kierują ją do Prezesa Sądu”.

Kolejno, zachowaniem wskazującym na nękanie Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel jest według niej fakt, iż Jarosław Mazanek kontaktuje się ze stronami prowadzonych przez nią postępowań proponując pomoc, nakłaniając ich do fałszywych oskarżeń i pomówień jej osoby i negatywnie się o niej wyrażając.

Przesłuchana w charakterze świadka A [REDAKTOVA] K [REDAKTOVA] zeznała, iż redaktor Jarosław Mazanek uczestniczył jako publiczność w postępowaniu sądowym dotyczącym jej małoletniej córki A [REDAKTOVA] K [REDAKTOVA]. Po uzyskaniu informacji, iż kontaktował się z małoletnią osobiście i przez własne dzieci, w wiadomości tekstowej SMS poprosiła o zaprzestanie kontaktów z jej dzieckiem. Nawiązała również kontakt telefoniczny z Jarosławem Mazankiem, który zaproponował jej pomoc, ale nie określił jakiego rodzaju. Sama nie prosiła o jakąkolwiek pomoc.

Kazimierz

Również M [REDACTED] K [REDACTED] zeznał, iż widywał redaktora Jarosława Mazanka na sali rozpraw jako publiczność, jednak nie nawiązywał z nim kontaktu i o nic go nie prosił. Jarosław Mazanek chciał z nim porozmawiać o córce, jednak on odmówił rozmowy.

Dymed *Gazetek*
Babcia małoletniej A [REDACTED] K [REDACTED], B [REDACTED] G [REDACTED] zeznała, iż to ona kontaktowała się z redaktorem Jarosławem Mazankiem, chcąc uzyskać pomoc, aby wnuczka wróciła do rodzinnego domu dziecka. Wie, że ukazał się artykuł dotyczący jej wnuczki. Nie utrzymuje żadnego kontaktu z Jarosławem Mazankiem.

Gazetek *Gazetek* *Agnieszka*
E [REDACTED] G [REDACTED] dziadek małoletniej A [REDACTED] K [REDACTED] zeznał, że informację o redaktorze Jarosławie Mazanku i opisywanych przez niego sprawach związanych z opieką nad dziećmi, znalazł w Internecie. Skontaktował się telefonicznie z Jarosławem Mazankiem, chcąc uzyskać pomoc, aby jego wnuczki nie przenoszono z rodzinnego domu dziecka w [REDACTED] do ośrodka dla trudnej młodzieży w [REDACTED]. Jarosław Mazanek opisał historię wnuczki w gazecie. Według świadka była to duża pomoc, gdyż sędzia Agnieszka Pieńkowska – Szekiel zmieniła decyzję o przeniesieniu wnuczki.

Agnieszka Kazimierz
Dziadkowie małoletniej A [REDACTED] K [REDACTED] nie uczestniczyli w żadnej z rozpraw sądowych.

Przesłuchany w charakterze świadka D [REDACTED] M [REDACTED] ojciec małoletniej W [REDACTED] M [REDACTED], zeznał, iż kilkakrotnie próbował nawiązać kontakt telefoniczny i mailowy z Jarosławem Mazankiem, aby porozmawiać na temat artykułów ukazujących się w prasie, a dotyczących jego córki i jej matki M [REDACTED] N [REDACTED] (dawniej M [REDACTED]), które w negatywnym świetle przedstawiały jego osobą. Nigdy natomiast nie próbował nawiązać z nim kontaktu, aby prosić o jakąkolwiek pomoc, Jarosław Mazanek również nie przejawiał takiego zamiaru.

Monika Kazimierz
M [REDACTED] N [REDACTED] (dawniej M [REDACTED]) nie udało się przesłuchać w charakterze świadka albowiem jej miejsce pobytu jest nieznane.

Monika Kazimierz
P [REDACTED] C [REDACTED] natomiast zeznał, iż sprawą przyznania mu opieki nad małoletnimi S [REDACTED], I [REDACTED] i Z [REDACTED] zainteresowały się media w całej Polsce, w tym Jarosław Mazanek. To on pierwszy skontaktował się z nim i zaproponował pomoc, nie określając jednak jej charakteru. Kilkakrotnie rozmawiał z Jarosławem Mazankiem ...

Kamila Kzopka

o toczącym się postępowaniu sądowym, a głównymi inicjatorami spotkań i rozmów byli mieszkańcy, którzy chcieli, aby redaktor Jarosław Mazanek poprzez swoje artykuły prasowe pomógł mu w przyznaniu opieki nad małoletnimi.

W związku z wnioskiem dowodowym Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel zawartym w piśmie z dnia 16 października 2018 roku, w charakterze świadka przesłuchano ^{Agnieszka Pieńko} A [REDAKTOR] ^{Piotek} P [REDAKTOR] oraz M [REDAKTOR] K [REDAKTOR]. *- Ranyroch Kłonek*

Pokrzywdzona twierdziła, iż w rozmowie z A [REDAKTOR] P [REDAKTOR] dowiedziała się, że w dniu wykonywania zabezpieczenia w pieczy zastępczej jej dzieci przez PCPR w [REDAKTOR] do domu jej teściowej podjechał Jarosław Mazanek proponując pomoc w odzyskaniu dzieci. A [REDAKTOR] P [REDAKTOR] wraz z mężem i teściową ustalili z nim plan działania. Jarosław Mazanek zaproponował wizytę u księdza celem uzyskania poparcia i nagłośnienia sprawy. Obiecał skuteczne działanie, jeździł do rodziny zastępczej i szpitala, w którym przebywały dzieci. Zapewniał A [REDAKTOR] P [REDAKTOR], że tylko w ten sposób może odzyskać dzieci. A [REDAKTOR] P [REDAKTOR] przeprosiła Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel za [REDAKTOR] i oświadczyła, że ma świadomość manipulacji i wykorzystania jej do własnych celów przez Jarosława Mazanka.

Przesłuchana w charakterze świadka ^{Agnieszka Pieńko} A [REDAKTOR] ^{Piotek} P [REDAKTOR] zeznała, iż po dniu wykonywania zabezpieczenia w pieczy zastępczej jej dzieci przez PCPR w [REDAKTOR] do domu jej teściowej przyjechał Jarosław Mazanek i zostawił wizytówkę prosząc o kontakt, informując, iż jest ktoś, kto może im pomóc w odzyskaniu dzieci. A [REDAKTOR] P [REDAKTOR] skontaktowała się z Jarosławem Mazankiem telefonicznie, a następnie spotkała i poprosiła o nagłośnienie sprawy w prasie. Była zadowolona z jego pomocy, gdyż w ten sposób mogła widywać się z dziećmi. Potwierdziła, iż była taka sytuacji, że wracając z Jarosławem Mazankiem z wizyty u dzieci, oświadczył jej, że po drodze uda się jeszcze do księdza, lecz nic dokładniej nie mówił. Pozostawił ją w miejscu zamieszkania i sam udał się do księdza. Nie wie, czy rzeczywiście u niego był i co było tematem ich rozmowy. Zaprzeczyła, aby Jarosław Mazanek obiecywał jej „skuteczne działania”. To ona prosiła go o pomoc i kontaktowała się z nim co jakiś czas, aby przekazywać na bieżąco informacje o dzieciach. Zaprzeczyła również, aby redaktor twierdził, że tylko w ten sposób może odzyskać dzieci. Zeznała także, iż Jarosław Mazanek nigdy nie wyraził się

negatywnie o sędzi Agnieszce Pieńkowskiej – Szekiel, nie mówił jej też, dlaczego opisuje sprawy prowadzone przez tę sędzię.

Co do M██████████ K██████████, pokrzywdzona twierdziła, że ta poinformowała ją o próbie manipulacji jej sytuacją rodzinną przez Jarosława Mazanka, która miała polegać na tym, iż do M██████████ K██████████ zgłosił się Jarosław Mazanek proponując daleko idącą pomoc w załatwieniu sprawy, tj. przywróceniu jej władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką. Jarosław Mazanek kupował prezenty jej chorej córce P██████████ i obiecywał pomoc w nauce. W zamian za niekorzystne dla Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel wypowiedzi prasowe proponował jej pracę sprzątaczką i pomoc finansową, zapoznał ją również z P██████████ C██████████. W rozmowie z Agnieszką Pieńkowską – Szekiel A██████████ P██████████ powiedziała, że nie dała się „wkrećić Mazankowi w gadanie głupot” o niej i „ma swój rozum”.

Podczas przesłuchania w charakterze świadka M██████████ K██████████ zeznała, iż pracowała przez 3 miesiące jako sprzątaczką u Jarosława Mazanka. W trakcie pracy Jarosław Mazanek podpytywał ją o jej sprawę w sądzie. Zaproponował, aby opisać ją w „Gazecie Myszkowskiej”, jednak M██████████ K██████████ się nie zgodziła. Innej pomocy nie proponował. Zaprzeczyła, aby ona lub jej córka dostawały on Jarosława Mazanka prezenty lub by córce proponował pomoc w nauce. Po zwolnieniu się z pracy nie miała z nim żadnego kontaktu. Zaprzeczyła także, aby Jarosława Mazanek zapoznał ją z P██████████ C██████████. Poznali się podczas pracy u Jarosława Mazanka. Zeznała, że Jarosław Mazanek nigdy nie rozmawiał z nią o sędzi Agnieszce Pieńkowskiej – Szekiel, ani nie mówił o żadnym konflikcie między nimi.

Z zeznań pokrzywdzonej wynika nadto, iż Jarosław Mazanek stale ją inwigiluje, m.in. poprzez wypytywanie ochroniarzy pracujących w Sądzie Rejonowym w Myszkowie, czy Agnieszka Pieńkowska – Szekiel jest już w pracy lub też kiedy będzie. Ochroniarze mieli kilkakrotnie mówić pokrzywdzonej, że Jarosław Mazanek będzie ją „niszczył, aż wyleci z pracy i że nie odpuści”.

Przesłuchani w charakterze świadka pracownicy ochrony Sądu Rejonowego w Myszkowie (6 osób), zatrudnieni w okresie od listopada 2016 roku do czerwca 2018-roku, na okoliczność, czy osoby niezatrudnione w sądzie pytały w sw/w okresie

o godziny przychodzenia do pracy i wychodzenia z niej sędziów, zeznali, iż taka sytuacja nigdy nie miała miejsca. Nadto, pracownicy, którzy potrafia rozpoznac Jarosława Mazanka zaprzeczyli, aby kiedykolwiek pytał ich o sędzię Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel. Tylko jeden z pracowników – D [REDACTED] O [REDACTED] zeznał, iż zdarzały się sytuacje, że osoby niezatrudnione w sądzie pytały go jak pracują sędziowie, jednak odsyłał ich wtedy do biura obsługi, gdyż nie posiadał takiej wiedzy. Kojarzy Jarosława Mazanka i zaprzeczył, aby ten kiedykolwiek pytał go o któregoś sędziego.

Przesłuchany na tę okoliczność Jarosław Mazanek zeznał, iż był taki incydent przy sprawie 11-letniej dziewczynki, kiedy chciał wraz z grupą osób, m.in. urzędniczkami PCPR porozmawiać z sędzią Agnieszką Pieńkowską – Szekiel. Tego dnia sędzia miała wokandę na godz. 9:00. Zapytał wówczas pracownika ochrony sądu, czy sędzia jest już w pracy. Uzyskał informację, iż sędzi nie ma jeszcze w pracy. Agnieszka Pieńkowska – Szekiel nie pojawiła się tego dnia w sądzie. Stanowczo zaprzeczył, aby użył wobec pracowników ochrony sądu sformułowania, że [REDACTED]. Uznał to za pomówienie.

Kolejnym zachowaniem będącym w opinii pokrzywdzonej nękanie jej osoby było zwołanie w grudniu 2017 roku, pod salą rozpraw, przez Jarosława Mazanka, grupy kilku osób, w tym urzędniczek PCPR w [REDACTED], rozstawienie sprzętu nagrywającego i chęć zrobienia „cyrku”. W związku z tą sytuacją przyszły do pokrzywdzonej dwie urzędniczki PCPR w [REDACTED] wraz z wicestarostą myszkowskim. Przekazały jej, że organizatorem tego był Jarosław Mazanek i udały się pod salę rozpraw na polecenie starosty myszkowskiego. Wicestarosta powiedziała jej, że dostała takie polecenie od starosty, jednak teraz żałuje i obiecała, że już nigdy ze strony Starostwa nie będzie tego typu zachowań, a ona nie wykona poleceń szefa, jeśli będzie chodziło o pracę orzeczniczą sędzi.

Przesłuchana w charakterze świadka wicestarosta myszkowska A [REDACTED] – K [REDACTED] zeznała, iż kontaktowała się z sędzią Agnieszką Pieńkowską – Szekiel wyłącznie służbowo, w związku z wykonywaniem nadzoru nad PCPR w [REDACTED]. Raz kontaktowała się z nią telefonicznie w związku ze sprawą małoletniej A [REDACTED] K [REDACTED], a następnie o sytuacji dziecka rozmawiała z sędzią podczas spotkania w [REDACTED].

Sądzie Rejonowym w [REDAKTOR]. Jarosława Mazanka zna od 12 lat, jako redaktor lokalnej gazety interesował się sprawą małoletniej A [REDAKTOR] K [REDAKTOR]. Udzieliła mu jedynie informacji, iż prowadzona jest sprawa w związku z tą małoletnią, innych informacji nie udzielała. Zaprzeczyła, aby w grudniu 2017 roku była w Sądzie Rejonowym w Myszkowie w towarzystwie urzędniczek PCPR. Zaprzeczyła również, aby od starosty dostała polecenie służbowe udania się osobiście do sądu. Nie wydawała również poleceń urzędniczkom PCPR, aby w związku z jakąś sprawą udawały się do sądu. Ponadto zaprzeczyła, aby miała za cokolwiek przeproszać Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel.

Zeznania Jarosława Mazanka na tę okoliczność przytoczono już powyżej. Dodatkowo Jarosław Mazanek zeznał, iż zna ówczesnego starostę myszkowskiego D [REDAKTOR] I [REDAKTOR], także prywatnie, gdyż są bliskimi znajomymi. Potwierdził, iż rozmawiał z nim o sprawach będących w referacie sędzi Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel, ale w kontekście podległej mu jednostki PCPR. Potwierdził, iż w rozmowach ze starostą, jak i publikacjach prasowych formułował krytyczną ocenę pracy PCPR w [REDAKTOR]. Zaprzeczył, aby prosił starostę o oddelegowanie wicestarosty i pracowników PCPR w [REDAKTOR] pod salę sądową, w której odbywała się rozprawa prowadzoną przez sędzię Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel.

Z zeznań Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel wynika także, iż Jarosław Mazanek kieruje obrażające ją treści na jej prywatny adres mailowy, jak również do Fundacji Dzieciom „Zdażyć z Pomocą”, której podopiecznym jest jej niepełnosprawny syn A [REDAKTOR].

Z uzyskanej od pokrzywdzonej korespondencji wynika, iż Jarosław Mazanek skierował na jej adres mailowy [REDAKTOR] jedną wiadomość w dniu 5 marca 2018 roku. Zwracał się w niej, jako redaktor naczelny „Gazety Myszkowskiej”, o ustosunkowanie się do parkowania przez nią samochodu na miejscu dla niepełnosprawnych. Na początku wiadomości podkreślił, iż kieruje wiadomość na ten adres mailowy, gdyż udostępniła go na stronie internetowej, na której prowadzi zbiórkę pieniędzy na leczenie niepełnosprawnego syna.

Przesłuchany na tę okoliczność Jarosław Mazanek potwierdził, że raz wysłał na jej adres mailowy wiadomość, na którą nie odpowiedziała. Zeznał, iż adres

13.03.19f.

mailowy znany jest publicznie, gdyż Agnieszka Pieńkowska – Szekiel udostępniła go na stronie internetowej, na której opisuje historię choroby [REDAKCYJA] i prosi o wsparcie finansowe. Potwierdził również, iż takiego wsparcia udzielił. Dodał również, iż z sędzią miał kontakt trzykrotnie – raz przy publikacji wyroku, kiedy komentowała wyrok, raz powiedział jej „dzień dobry” na korytarzu sądu, raz podczas sprawdzania prawdziwości podejrzenia, że sędzią będąc osobą nieuprawnioną parkuje na miejscu dla niepełnosprawnych.

Przeprowadzone oględziny strony internetowej [REDAKCYJA], prowadzonej przez pokrzywdzoną, potwierdziły, iż znajdują się na niej jej dane kontaktowe, zarówno adres mailowy, jak i numer telefonu.

W tym miejscu należy również podkreślić, iż na w/w stronie internetowej znajdują się dane [REDAKCYJA] Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel oraz opis choroby, na którą cierpi, czyli informacje ujawniane przez Jarosława Mazanka, co, zdaniem pokrzywdzonej, również miałyby oznaczać jej nękanie.

W toku dochodzenia uzyskano informację od Fundacji Dzieciom „Zdążyć z Pomocą”, iż w okresie od listopada 2016 roku do sporządzenia informacji, Jarosław Mazanek, redakcja „Gazety Myszkowskiej” oraz „Kurier Zawierciański” nie kierowali do Fundacji żadnej korespondencji w formie listownej ani elektronicznej. Fundacja odnotowała natomiast w dniu 18 grudnia 2017 roku wpłatę środków pieniężnych na [REDAKCYJA] rachunek przez S [REDAKCYJA] i Jarosława Mazanek w wysokości 10,00 zł z przeznaczeniem na rzecz podopiecznego Fundacji A [REDAKCYJA] S [REDAKCYJA], w tytule przelewu wpisując „5324 S [REDAKCYJA] A [REDAKCYJA] darowizna na pomoc i ochronę zdrowia Z prośbą do [REDAKCYJA], aby będąc Sędzią, przestała krzywdzić inne dzieci”.

Następnym zachowaniem wyczerpującym, zdaniem pokrzywdzonej, znamiona przestępstwa nękania jest zaczepianie przez Jarosława Mazanka adwokatów i rozmawianie z nimi o sprawach prowadzonych przez Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel. Przykładem takiej sytuacji miało być zaczepienie koleżanki pokrzywdzonej, adwokat J [REDAKCYJA] K [REDAKCYJA], w grudniu 2017 roku i przekazanie jej, iż „cały czas ją obserwujemy, wiesz kogo”. Miało to dotyczyć pokrzywdzonej. *Julia Kowalik*

Jarosław Mazanek zeznał, iż rozmawiał z J [REDAKCYJA] K [REDAKCYJA] o sprawie 11-letniej A [REDAKCYJA] której była kuratorem. Była także kuratorem jednej z dziewczynek, o

Zuzio

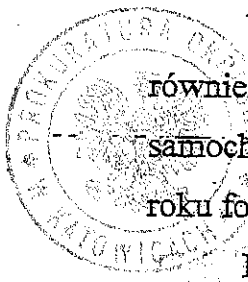
opiekę nad którymi starał się P. C. Zaprzeczył, aby znał ją prywatnie. Pytał J. K. o czynności, jakie wykonywała jako kurator. Nie wykluczył, iż użył takiego sformułowania w tym sensie, że przygląda się sprawom, w jakich Agnieszka Pieńkowska – Szekiel wydaje orzeczenia, gdyż interesuje go wyłącznie jako sędzia wydająca decyzje w konkretnych sprawach, a nie jako osoba. Stwierdził również, iż nie mógł wyrazić się w ten sposób, gdyż nie jest z J. K. „na Ty”.

Kolejnym zachowaniem będącym nękaniami w opinii pokrzywdzonej, o którym pisała w zawiadomieniu z dnia 6 i 23 kwietnia 2018 roku, jest „napaść” z dnia 5 marca 2018 roku, polegająca na tym, iż w godzinach wieczornych Jarosław Mazanek zaatakował ją na parkingu niedaleko miejsca pracy, ukrywając się uprzednio za jej samochodem, a w rękach trzymając duży przedmiot. W pobliżu nie było nikogo, kto mógłby jej udzielić pomocy. Sytuacja ta wywołała u niej obawę o to, że może zostać uderzona. Podczas składania zeznań w dniu 9 maja 2018 roku dodała, iż żądał wówczas wyjaśnień i miał rozłożony sprzęt nagrywający. Pokrzywdzona nie ma świadków tego zdarzenia.

Agnieszka Pieńkowska – Szekiel przesłuchana w dniu 12 października 2018 roku opisała to zdarzenie w następujący sposób. 5 marca 2018 roku Jarosław Mazanek był ukryty za jej zaparkowanym samochodem. Gdy podeszła do pojazdu włączył reflektor kamery, wyjął mikrofon i próbował skłonić ją do rozmowy. Zachowywał się w jej ocenie napastliwie. W pierwszym momencie pokrzywdzona wystraszyła się, gdy wyskoczył z kamerą, gdyż było już ciemno, jednak gdy zobaczyła, że to Jarosław Mazanek to się uspokoiła, ponieważ myślała „że to będzie coś gorszego”.

Uporczywe nękanie Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel miało się objawiać również tym, iż Jarosław Mazanek codziennie sprawdza gdzie zaparkowała samochód, jak również robi mu zdjęcia i publikuje je. Nadto, w dniu 21 maja 2018 roku fotografował z grupą osób jej samochód zaparkowany na parkingu sądowym.

Przeprowadzone oględziny tygodnika „Gazeta Myszkowska” i „Kurier Zawierciański” potwierdziły, iż ukazały się dwa artykuły – w nr 14 (2018) „Gazety Myszkowskiej” oraz w nr 14 (2018) „Kuriera Zawierciańskiego” – zatytułowane „Sędzia na kopercie” z załączonym zdjęciem samochodu marki S. C.

zaparkowanym na „kopercie”, opisanym jako samochód sędzi Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel, z zakrytą tablicą rejestracyjną.

Oględziny zabezpieczonego na wniosek pokrzywdzonej monitoringu Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 21 maja 2018 roku nie ujawniły faktu wykonywania przez kogokolwiek zdjęć jej samochodu.

Nadto, po odtworzeniu nagrania Agnieszce Pieńkowskiej – Szekiel podczas przesłuchania, pokrzywdzona zeznała, iż Jarosław Mazanek pokazuje na jej samochód, jednak brak fonii uniemożliwia potwierdzenie, że mówi o niej.

Jarosław Mazanek zeznał, iż bywało tak, że przejeżdżając obok zaparkowanego samochodu Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel robił mu zdjęcia, aby zebrać dokumentację do przyszłej publikacji na temat parkowania przez sędzię bez uprawnień na miejscu dla osób niepełnosprawnych, jak również przekazać ją Policji, zgłaszając podejrzenie popełnienia przez sędzię wykroczenia.

Co do zdarzenia z dnia 21 maja 2018 roku zeznał, że data ta nic mu nie mówi. Mogła być taka sytuacja, że rozmawiał na parkingu sądowym z innymi dziennikarzami i nie wyklucza, że powiedział im, iż po jego publikacji odnośnie parkowania samochodu na miejscu dla niepełnosprawnych, sędzia parkuje na parkingu sądowym. Zaprzeczył, by on lub inni dziennikarze w jego obecności mieli wykonywać wówczas zdjęcia samochodu pokrzywdzonej.

Przez pojęcie nękania należy rozumieć dręczenie drugiego człowieka, niedawanie mu spokoju, ciemnienie, gnębienie, prześladowanie, sekowanie, szykanowanie, zaszczuwanie.

Nękanie ma być uporczywe, co oznacza, że musi trwać przez określony czas, musi być ponadto intensywne, nieustępliwe, permanentne, nieprzejednane, zaciekle, nachalne, namolne, natarczywe, natrętne, notoryczne, obsesyjne, stałe i odbywać się wbrew woli pokrzywdzonego.

Zachowania składające się na uporczywe nękanie mogą być jednorodne albo różnorodne (np. wysyłanie wiadomości tekstowych przez telefon lub na portalach internetowych, wysyłanie maili, śledzenie, nawiązywanie połączeń głosowych,

WYDZIAŁ KRYMINALISTYKI
SĄD REJONOWY W MYSZKOWIE
ZAZNACZONOŚĆ
[Signature]

hałasowanie, zakłócanie spokoju, uniemożliwianie odpoczynku, publikowanie różnych treści na temat pokrzywdzonego).

Przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. ma zatem charakter wieloczynowy. O uporczywości świadczy nie tylko częstotliwość oraz okres nękania (powinien to być dłuższy okres, kilkumiesięczny), lecz także ignorowanie przez sprawcę częstych prośb osoby pokrzywdzonej o zaprzestanie zachowań wzbudzających w niej poczucie zagrożenia lub naruszających jej prywatność. O uporczywości można zatem mówić dopiero od momentu, gdy pokrzywdzony stanowczo zażąda zaprzestania zachowań wyczerpujących znamię nękania. (*V. Konarska – Wrzosek (red.), Kodeks karny. Komentarz WKP, 2018*)

Trafnie znamię uporczywości zostało określone w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2014 roku, II AKa 18/14, LEX nr 1439334. Sąd ten stwierdził: „O uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo prośb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony – dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje. Skutkiem zachowania się sprawcy musi być wytworzenie u pokrzywdzonego uzasadnionego poczucia zagrożenia lub poczucia istotnego naruszenia jego prywatności”.

Zachowanie sprawcy musi wywołać u ofiary poczucie zagrożenia, a więc lęk i obawę, że mogą ją spotkać jakieś ujemne konsekwencje. Poczucie to musi być uzasadnione okolicznościami. Konieczne jest zatem rozważenie, czy inny obywatel o cechach pokrzywdzonego w okolicznościach danej sprawy poczułby się również zagrożony.

Pojęcie prywatności należy rozumieć szeroko. Nie chodzi wyłącznie o centrum życiowe pokrzywdzonego, lecz także o integralność jego osoby oraz te aspekty jego życia, które z obiektywnego punktu widzenia wymagają pewnej dyskrecji (...) Waga naruszenia prywatności musi być duża i poważnie przekraczać akceptowalną społecznie miarę. (*V. Konarska – Wrzosek (red.), Kodeks karny. Komentarz WKP, 2018*)

Po pierwsze, podkreślić należy, iż część zachowań mających wypełniać, według pokrzywdzonej, znamiona nękania jej przez Jarosława Mazanka, nie potwierdziła się.

Pracownicy ochrony sądu zaprzeczyli, aby Jarosław Mazanek wypytywał ich o to czy sędzia Agnieszka Pieńkowska – Szekiel jest już w pracy lub też kiedy będzie lub by mówił im, że będzie ją „niszczył, aż wyleci z pracy i że nie odpuści”.

Wicestarosta myszkowski A █████ S █████ – K █████ zaprzeczyła, aby w grudniu 2017 roku była w Sądzie Rejonowym w Myszkowie w towarzystwie urzędniczek PCPR, aby od starosty dostała polecenie służbowe udania się osobiście do sądu. Ponadto zaprzeczyła, aby miała za cokolwiek przeproszać Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel.

M █████ K █████ i A █████ F █████ zeznały odmiennie odnośnie okoliczności, które opisywała w piśmie z dnia 16 października 2018 roku pokrzywdzona.

Monitoring sądowy nie dostarczył dowodów na wykonywanie przez Jarosława Mazanka i innych dziennikarzy zdjęć jej samochodu.

Po drugie, część z tych zachowań miała odmienny charakter niż opisany przez pokrzywdzoną. Przykładem są zeznania stron postępowań prowadzonych przez sędzię Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel.

Sama pokrzywdzona inaczej opisała sytuację z dnia 5 marca 2018 roku w pismach z kwietnia 2018 roku, a inaczej podczas zeznań w dniu 12 października 2018 roku.

Potwierdziło się natomiast to, iż w „Gazecie Myszkwskiej” oraz „Kurierze Zawierciańskim” ukazywały się artykuły dotyczące Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel i prowadzonych przez nią postępowań. Fakt, iż Jarosław Mazanek wykonywał zdjęcia jej samochodu, wysłał jej wiadomość mailową oraz wykonał przelew na konto Fundacji, której podopiecznym jest jej syn.

Każda publikacja Jarosława Mazanka dotycząca Agnieszki Pieńkowskiej – Szekiel miała związek z prowadzonymi przez nią postępowaniami sądowymi bądź pośrednio miała związek z wykonywaną przez nią funkcją sędziego.

Podkreślić należy, iż o niektórych postępowaniach prowadzonych przez Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel pisały i mówiły również inne, ogólnopolskie media, co potwierdza zarówno Jarosław Mazanek, jak i sama pokrzywdzona.

Postępowania sądowe mogą być komentowane w zakresie publicystyczno-informacyjnym. Pokrzywdzona uznając, iż wiadomości zawarte w materiale prasowym są nieprawdziwe, może skorzystać z uprawnienia przewidzianego w art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 roku Prawo prasowe (Dz.U.1984.5.24 z późn. zm.), czyli wniosku o bezpłatne, rzeczowe i odnoszące się do faktów sprostowanie przez redaktora naczelnego właściwego dziennika.

Agnieszka Pieńkowska – Szekiel w okresie od listopada 2016 roku do czerwca 2018 roku tylko raz wniosła o takie sprostowanie.

Nie sposób uznać, iż relacjonowanie postępowań sądowych, nawet o krytycznym wydźwięku, wyczerpuje znamiona nękania. Niemożliwym jest także określenie maksymalnej ilości artykułów opisujących dane zdarzenie bądź osobę, która będzie ilością nie wykraczającą poza normę, a jej przekroczenie już nękaniami.

Jarosław Mazanek skierował do pokrzywdzonej tylko jedną wiadomość mailową, na dodatek na adres podany na stronie internetowej i dostępny dla wszystkich ją odwiedzających. Trudno zatem mówić o uporczywości.

Pokrzywdzona wielokrotnie podnosiła, iż Jarosław Mazanek w swoich publikacjach, czy też wiadomości mailowej używa słów powszechnie uznanych za obraźliwe, co narusza jej dobra osobiste:

W postępowaniu przygotowawczym nie można jednak badać ewentualnego naruszenia dóbr osobistych z art. 23 kc.

Pokrzywdzona w pismach wielokrotnie podkreślała, iż zachowania Jarosława Mazanka budzą w niej poczucie zagrożenia. Jednak w trakcie przesłuchania, kiedy zeznawała odnośnie zdarzenia z dnia 5 marca 2018 roku, które w pismach opisywała jako „napaść” i „atak”, wyraziła się w ten sposób „...gdy zobaczyła, że to Mazanek to się uspokoiliam, gdyż myślałam, że to będzie coś gorszego”.

Co więcej, Agnieszka Pieńkowska – Szekiel swoje prośby i upomnienia o zaprzestanie zachowań będących w jej opinii nękaniami, kieruje w pismach do prezesa sądu i prokuratury, a tylko raz do redakcji „Gazety Myszkiowskiej”.

Dodać trzeba, że nawet gdyby wszystkie zachowania, o których zawiadomiła pokrzywdzona się potwierdziły, nadal niemożliwym byłoby przypisanie Jarosławowi Mazankowi zachowania z art. 190a § 1 kk, gdyż tylko raz, w dniu 5 marca 2018 roku, pokrzywdzona miała świadomość wykonywania jej samochodowi zdjęcia przez Jarosława Mazanka, a pozostałe przypadki miały miejsce w związku z gromadzeniem materiału do publikacji. Tylko jedną wiadomość mailową otrzymała pokrzywdzona od Jarosława Mazanka. Przepięstwo z art. 190a § 1 kk jest przestępstwem trwałym, do jego zaistnienia niezbędna jest pewna częstotliwość zachowań – uporczywość, a tej cechy zachowaniu Jarosława Mazanka przypisać nie sposób.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznać należy, iż zachodzi określona w art. 17 § 1 pkt 2 kpk negatywna przesłanka procesowa uniemożliwiająca kontynuowanie postępowania przygotowawczego w zakresie czynu z art. 190a § 1 kk, bowiem czyn zarzucany przez pokrzywdzoną Jarosławowi Mazankowi nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Zachowanie Jarosława Mazanka nie wyczerpuje również znamion wykroczeniu z art. 107 kw, zatem brak jest przesłanek do wyłączenia materiałów w tym zakresie i przekazania właściwej jednostce, celem rozważenia skierowania wniosku o ukaranie.

Art. 107 kw stanowi, iż kto w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób złośliwie niepokoi, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1500 złotych albo karze nagany.

Dla bytu wykroczenia istotne jest, że wprowadzenie w błąd albo niepokojenie ma się charakteryzować złośliwością po stronie sprawcy. Złośliwe będzie takie zachowanie, które ma na celu sprawienie innej osobie przykrości. Wyrządzenie przykrości jest elementem zachowania sprawcy, który podejmuje zabronione zachowanie "w celu dokuczenia" innej osobie. (*T. Bojarski (red.), Kodeks wykroczeń. Komentarz, WK, 2015*) Zatem wykroczenie to można popełnić tylko umyślnie w zamiarze bezpośrednim i kierunkowym.

Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 10 listopada 2010 r., IV KK 324/10, Biul.Pr.Kar. 2011, nr 1, poz. 8, "strona podmiotowa

wykroczenia określonego w art. 107 k.w. polega na umyślności w formie zamiaru bezpośredniego - działanie sprawcy jest ukierunkowane na dokuczenie innej osobie i charakteryzuje się "złośliwością".

W omawianym przypadku brak jest znamiona „złośliwości” w zachowaniu Jarosława Mazanka, bowiem nie można wymagać, aby każda publikacja prasowa pozytywnie opisywała jej bohatera; gdyż naruszałoby to wolność prasy.

Z treści zawiadomienia Agnieszki Pieńkowskiej z dnia 23 kwietnia 2018 roku wynika nadto, iż Jarosław Mazanek miał dopuścić się także przestępstwa z art. 238 kk, polegającego na tym, że w dniu 6 marca 2018 roku zawiadomił Komendę Powiatowej Policji w Myszkowie jako organ powołany do ścigania, o wykroczeniu polegającym na nie zastosowaniu się w dniu 5 marca 2018 roku w [REDAKTOWANE] przy ulicy Kwiatkowskiego przez Agnieszkę Pieńkowską – Szekiel, poruszającą się samochodem osobowym marki S [REDAKTOWANE] o nr rej. S [REDAKTOWANE], do znaku oznaczającego miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej i zaparkowaniu samochodem na tak oznakowanym miejscu parkingowym, a następnie odmówieniu przyjęcia mandatu karnego w związku z przysługującym jej immunitetem sędziowskim, wiedząc, że przestępstwa nie popełniono.

Przepis art. 238 kk stanowi, iż kto zawiadamia o przestępstwie, lub o przestępstwie skarbowym organ powołany do ścigania wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Z kolei przepis art. 7 § 1 kk stanowi, że przestępstwo jest zbrodnią albo występkiem.

Art. 238 kk nie ma zatem zastosowania do zawiadomienia organu powołanego do ścigania o wykroczeniu, którym niewątpliwie jest opisane powyżej nie zastosowanie się do znaku oznaczającego miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej i zaparkowanie samochodem na tak oznakowanym miejscu parkingowym, a następnie odmówienie przyjęcia mandatu karnego w związku z przysługującym immunitetem sędziowskim.

w tym celu
13.03.19r.

Wobec powyższych ustaleń faktycznych i prawnych uznano, iż zachodzi określona w art. 17 § 1 pkt 2 kpk negatywna przesłanka procesowa uniemożliwiająca kontynuowanie postępowania przygotowawczego w zakresie czynu z art. 238 kk, bowiem czyn zarzucany przez pokrzywdzoną Jarosławowi Mazankowi nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Z tych też powodów postanowiono jak w części dyspozytywnej.

Prokurator Prokuratury Okręgowej
Artur Ott

Pouczenie:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzienia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji (art. 306 § 1 kpk, art. 325a § 2 kpk oraz art. 465 § 1 i 2 kpk i art. 329 § 1 kpk). Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk, może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 2 kpk. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje podejrzanemu, pokrzywdzonemu oraz osobie, od której odebrano te przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

3. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 §2, 305 §4 i 325a § 2 kpk doręczyć odpis postanowienia:

1) pokrzywdzonemu: Agnieszka Pieńkowska - Szekiel.

Prokurator Prokuratury Okręgowej
Artur Ott

KRz